

Ο ΓΥΠΑΕΤΟΣ

Ο γυπαετός είναι ημερόβιο αρπακτικό πτηνό. Ένας από τους γύπες που απαντούν και στον ελληνικό χώρο. Η επιστημονική ονομασία του είδους είναι *Gypaetus barbatus* και περιλαμβάνει τρία υποείδη. Στην επιστήμη της Βιολογίας, ο όρος είδος χαρακτηρίζει μια από τις βασικές μονάδες βιοποικιλότητας, δηλαδή ένα σύνολο οργανισμών, ζώων, φυτών ή μικροοργανισμών που μοιάζουν τόσο ώστε να μπορούν αυθόρμητα να προσδιορίζουν και να καταχωρούνται με το ίδιο όνομα. Το είδος αποτελεί την πρώτη βαθμολογία ταξινόμησης των έμβιων όντων. Ένα είδος ή και περισσότερο προσδιορίζουν ένα συγκεκριμένο ταξινομικό γένος

<https://youtu.be/l6U2sGpNQ0g>

ΠΤΗΣΗ

Η χαρακτηριστική φιγούρα ενός ελληνικού γυπαετού σε πτήση είναι άριστοι ανεμοπόροι και παίρνουν το μεγαλύτερο τμήμα της ημέρας στον αέρα, κυριολεκτικά.

Πετούν με αρχοντικό, ανέξοδο τρόπο,, εκμεταλλευόμενοι ανοδικά θερμικά ρεύματα, ενώ όταν χρειαστεί να φτεροκοπήσουν , οι κινήσεις τους είναι αργές και βαθιές.

Πολύ συχνά, μπορεί κάποιος να τους παρατηρήσει να γυροπετούν (soaring) κάνοντας «περιπολίες» στις ορθοπλαγιές και τις χαράδρες, ιδιαίτερα τις ζεστές μέρες, και να κερδίζουν ύψος μέσω των θερμικών σπηλών αέρα που δημιουργούνται στο στενό αυτό περιβάλλον, χωρίς καν να κινούν τις πτέρυγές τους. Η πτήση είναι τόσο άνετη, που έχει χαρακτηριστεί ότι συμβαίνει σε «αργή κίνηση» (slow motion) , όπως στον μαυρόγυπα και το όρνιο.

Το κεφάλι και ο λαιμός εξέχουν σαφώς από το υπόλοιπο σώμα, ενώ οι πτέρυγες εμφανίζονται πολύ μακριές και ασυνήθιστα στενές και μυτερές, 2,4 φορές το ολικό μήκος σώματος. Τα ακραία πρωτεύοντα ερετικά φτερά, έχουν την μορφή ανοικτών «δακτύλων», χαρακτηριστικό όλων των γυπών και αετών, που τα κρατάει ελαφρά ανορθωμένα προς τα πάνω όταν γυροπετάει ή προς τα κάτω όταν αερολισθαίνει. Η έντονα σφηνοειδής ουρά φαίνεται από κάτω σε σχήμα «διαμαντιού», σκούρα καφέ ή και μαυριδερή από απόσταση ενώ, παραδόξως, η «γενειάδα» μπορεί να είναι διακριτή ακόμη και στα 300 μ. μακριά από τον παρατηρητή.

ΤΡΟΦΗ

Όπως και οι άλλοι γύπες, ο γυπαετός τρέφεται με θνησιμαία (scavenger), κυρίως νωπά σφάγια παρά πολυκαιρισμένα κουφάρια. Εκείνο, όμως, που τον χαρακτηρίζει είναι ότι, χωρίς να περιφρονεί την πραγματική σάρκα, στρέφεται κατά 85-90% στα οστά και τον μυελό τους. Στην πραγματικότητα, είναι το μόνο είδος πτηνού που ειδικεύεται τόσο πολύ στο συγκεκριμένο διατροφικό στοιχείο. Είναι σε θέση να καταπιεί ολόκληρο οστό μέχρι το μέγεθος του μηρού ενός αρνιού, ενώ το ισχυρό πεπτικό σύστημα του διαλύει γρήγορα ακόμα και μεγάλα κομμάτια. Επιπλέον, μπορεί εύκολα να απογειωθεί μετά από ένα μεγάλο γεύμα, σε αντίθεση με το όρνιο που πρέπει πρώτα να χωνέψει την τροφή του. Πολλές φορές, όταν καταπίνει ένα μακρύ κόκκαλο, ενώ η μία άκρη του βρίσκεται έξω από το στόμα του, έχει αρχίσει η πέψη της άλλης άκρης που βρίσκεται στο στομάχι του. Είναι παροιμιώδης η τεχνική του να ρίχνει από μεγάλο ύψος οστά ή και ζωντανούς οργανισμούς

ΟΜΑΔΑ: Φίλιππος, Δέσποινα, Σταύρος, Αλέξανδρος

Γράψιμο και email: ΦΙΛΙΠΠΟΣΧ

Πληροφορίες: ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ

Βίντεο: ΦΙΛΙΠΠΟΣΧ

Εικόνες: ΔΕΣΠΟΙΝΑ